

у ту малу трагедију над којем би ипак срамота било заплакати. Ко ће над магарцем плакати!

7 Можда би боље било рећи: ко ће над басном плакати; ко ће баснописцу-песнику сузу дати! Ту смо. Баснописац је песник коме од Бога није дата суза, и коме се не даје суза. Баснописац-песник има у души и љубави и сумње и горчине и туге, али све то без ^{се}страсти. Његово срце ^{с Богом} разликује светост и неваљалство, правду и неправду, истину и лаж, али његов суд и његова мудрост су ^{неуки}догматични. Пред таквим песником човечанство се спушта на медиокритете, уметнички израз се ограничава, "хероји" живота излазе смешни, збуњени, или свакидашње препредени и зли, а свет је — свет мајмуна, жаба, курјана, магараца.

7 Баснопидац песник не лети под небо, не издаје се за божанско ~~биће~~ биће, не види у ~~стиховима~~ стиховима својим творевину ради које је изгарао. Да Фонтен је ~~забележио~~ забележио: "Пишем, pour que cela m'amuse." А ко зна, можда је Бог ~~понекад~~ понекад такође баснописац, и можда је као такав створио да Фонтена pour que cela L'amuse. Док су друге врсте песника само брига и невоља божја!